

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες επικαλούνται λόγους ακυρώσεως ταυτόσημους με τους προβληθέντες στην υπόθεση T-7/11, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου.

(¹) ΕΕ L 281, σ. 81

(²) ΕΕ L 281, σ. 1

(³) Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39)

Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2011 — Air Canada κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-9/11)

(2011/C 72/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Air Canada (Saint Laurent, Καναδάς) (εκπρόσωποι: J. Pheasant και T. Capel, Solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 2 και 3, ή, επικουρικώς, να ακυρώσει μέρος της απόφασης βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ,
- να ακυρώσει το πρόστιμο ή, επικουρικώς, να μειώσει το ύψος του προστίμου ή να το εξαλείψει βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ
- να υποχρεωθεί η Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Air Canada για την παρούσα προσφυγή και στα έξοδα όλων των επόμενων σταδίων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους:

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η Επιτροπή τροποποίησε ουσιαστικά την υπόθεση μεταξύ της ανακωνώσεως των αιτιάσεων και της αποφάσεως και, επομένως, στήριξε την απόφασή της σε μια νέα πραγματική και νομική εκτίμηση επί της οποίας η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να παρουσιάσει την άποψή της.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, έχει ως εξής:
 - η απόφαση στηρίζεται σε απαράδεκτα αποδεικτικά στοιχεία, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η Επιτροπή στην απόφαση κατά της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτα,
 - η Επιτροπή, δεχόμενη ορισμένες αποδείξεις σε βάρος της προσφεύγουσας, ενώ θεώρησε τα ίδια ή ουσιαστικά παρόμοια αποδεικτικά στοιχεία ανεπαρκή για την απόδειξη της ύπαρξης παραβάσεως ορισμένων άλλων αποδεκτών της ανακωνώσεως αιτιάσεων και παραλείποντας να λάβει υπόψη τις διορθώσεις και διευκρινίσεις της προσφεύγουσας, παρέβη την αρχή της ίσης μεταχείρισης και δεν εφάρμοσε το ορθό πρότυπο αποδείξεως βάσει του δικαίου της ΕΕ.
- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν προέβη σε καμία παράβαση, εφόσον:
 - δεν διαπιστώνεται στα άρθρα 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα συμμετέσχε στην ενιαία και διαρκή παράβαση που περιγράφεται στο αιτιολογικό,
 - η Επιτροπή δεν τήρησε τις σχετικές νόμιμες προϋποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και την ισχύουσα νομολογία κατά την απόδοση ευθυνών στην προσφεύγουσα για ενιαία και διαρκή παράβαση,
 - η απόφαση δεν αποδεικνύει καμία παράβαση της προσφεύγουσας βάσει των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία, υπό το πρίσμα του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή έχει νομικά το δικαίωμα να δεχθεί για τους σκοπούς της εκ νέου εκτίμησης των αιτιάσεων κατά της προσφεύγουσας,
- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι δεν ορίστηκε ή, επικουρικώς, δεν ορίστηκε ορθώς η κρίσιμη αγορά, κατά παράβαση της εφαρμοστέας νομικής υποχρέωσης βάσει της νομολογίας της ΕΕ και, ιδίως, κατά παράβαση των αρχών της ασφάλειας του δικαίου και της αναλογικότητας.
- 5) Κατά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, το πρόστιμο πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό του ή, επικουρικώς, πρέπει να μειωθεί σημαντικά (ή να εξαλειφθεί) βάσει των λοιπών λόγων ακυρώσεως και λόγω της μη εφαρμογής από την Επιτροπή της αρχής της ίσης μεταχείρισης κατά την αξιολόγηση του ύψους του προστίμου.

6) Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας κατά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογίας σύμφωνα με το άρθρο 296 της ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2011 — Sina Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-15/11)

(2011/C 72/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sina Bank (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: B. Mettetal και C. Wucher-North, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 8 του μέρους Β του παραρτήματος VIII του κανονισμού 961/2010 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει την περιεχόμενη στο από 28 Οκτωβρίου 2010 έγγραφο του Συμβουλίου απόφαση·
- να αναγνωρίσει ότι το σημείο 8 του μέρους Β του παραρτήματος II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν ⁽²⁾ δεν έχει εφαρμογή όσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 961/2010 του Συμβουλίου δεν έχει εφαρμογή έναντι της προσφεύγουσας·
- να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου δεν έχει εφαρμογή έναντι της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι τα ουσιαστικά κριτήρια για την κατονομασία βάσει του προσβαλλόμενου κανονισμού του 2010 και της προσβαλλόμενης αποφάσεως του

2010 δεν πληρούνται όσον αφορά την προσφεύγουσα και/ή ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την πλήρωση των σχετικών προϋποθέσεων. Κατά συνέπεια, η κατονομασία της προσφεύγουσας δεν είναι αιτιολογημένη.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα κατονομάσθηκε κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως·

— η προσφεύγουσα υπέστη άνιση μεταχείριση σε σχέση με την κατάσταση άλλων ιρανικών τραπεζών·

— η προσφεύγουσα υπέστη άνιση μεταχείριση σε σχέση με την κατάσταση άλλων ιρανικών τραπεζών περιλαμβανόμενων στον κατάλογο αμφότερων του κανονισμού και της αποφάσεως του 2010·

— η προσφεύγουσα υπέστη άνιση μεταχείριση σε σχέση με την κατάσταση της «Daftar» και του Ιδρύματος Mostaz'afan.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας και μη τήρησης της υποχρέωσης αιτιολογήσεως των κυρώσεων διότι:

— η προσφεύγουσα δεν έλαβε στοιχεία από το Συμβούλιο προς στήριξη της κρίσεώς του, πέραν μίας λακωνικής, γενικόλογης και ανακριβούς αιτιολογίας δύο γραμμών·

— καίτοι η προσφεύγουσα υπέβαλε προς το Συμβούλιο λεπτομερείς αιτήσεις ενημερώσεως σχετικά με την κατονομασία της, το Συμβούλιο ουδέποτε απάντησε στην προσφεύγουσα και στα έγγραφα των εκπροσώπων της·

— η κατάσταση αυτή καθιστά αδύνατο να διαπιστωθεί αν δικαιολογείται η λήψη του μέτρου ή αν ενέχει νομικό σφάλμα·

— τα εις βάρος της προσφεύγουσας αποδεικτικά στοιχεία θα έπρεπε να της είχαν κοινοποιηθεί, κατά το δυνατόν, είτε ταυτόχρονα είτε το ταχύτερο δυνατόν μετά την έκδοση της αρχικής αποφάσεως περί δεσμεύσεως των κεφαλαίων της.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι τα περιοριστικά μέτρα προσβάλλουν το δικαίωμα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας και είναι δυσανάλογα, ερχόμενα σε αντίθεση προς την αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί αναλογικότητας των αποφάσεων διότι:

— δεν υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ του επιδιωκόμενου από το Συμβούλιο σκοπού και του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα περιοριστικού μέτρου·

— το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε οποιαδήποτε συναλλαγή στην οποία θα μπορούσε να είχε αναμειχθεί η προσφεύγουσα·